

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Judecător: Liudmila Holevițaia
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Iulia Cimpoi
Ion Secrieru
Aliona Danilov

ÎNCHEIERE

6 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Svetlana Filincova

Judecători: Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit de pe lângă Ministerul Finanțelor, prin intermediul avocatului Coban Igor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Audit Real”, Placinta Irina și Usatîi Serghei împotriva Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit de pe lângă Ministerul Finanțelor, intervenient accesoriu de partea reclamanților Asociația autorilor și societăților de audit „Afam” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit de pe lângă Ministerul Finanțelor, prin intermediul avocatului Coban Igor cu menținerea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din 14 septembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 29 aprilie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Audit Real”, Placinta Irina și Usatîi Serghei au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit de pe lângă Ministerul Finanțelor, intervenient accesoriu de partea reclamanților Asociația autorilor și societăților de audit „Afam” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin decizia Consiliului de Supraveghere a Activității de Audit nr. 02 din 11 martie 2016, auditorii Placinta Irina, Usatîi Serghei și Societatea cu Răspundere Limitată „Audit Real”, au fost sancționați disciplinar sub formă de avertisment, ca urmare a nerespectării prevederilor Standardelor Internaționale

de Audit, Legea privind activitatea de audit și Regulamentul Consiliului de Supraveghere a Activității de Audit aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1450 din 24 decembrie 2007.

Invocând dezacordul cu această decizie și cu actul de control din 8 decembrie 2015, întocmit de Serviciul de control, s-au adresat către pârât cu obiecții verbale și scrise prin care au solicitat anularea sancțiunii disciplinare ca nefondată și neîntemeiată.

Menționează că, reieșind din extrasul procesului-verbal nr. 01 al ședinței din 11 martie 2016, pârâtul nu poate să-și expună opinia referitor la credibilitatea actului de control emis, deoarece de competența funcțională nu ține verificarea corectitudinii informației incluse în raport și reieșind din utilizarea care se dorea a fi dată raportului rezultat din prestarea serviciilor de către reclamant, era adecvată prestarea serviciilor prevăzute de Standardele Internaționale de Audit. Necătând la aceasta, totuși au fost sancționați.

Indică că, din diferite motive pârâtul nu a fost în stare să răspundă la cerințele de anulare a deciziei.

A solicitat, anularea deciziei nr.2 din 11 martie 2016 ca fiind ilegală.

La 22 iulie 2016, reclamantii și-a concretizat cerințele, solicitând repunerea în termenul prevăzut soluționării litigiului, anularea deciziei pârâtului nr. 02 din 11 martie 2016 ca nelegitimă.

Ulterior, prin cerere de chemare în judecată suplimentară, reclamantii și-au concretizat cerințele, solicitând anularea deciziei Consiliului de supraveghere a activității de audit nr.02 din 11 martie 2016, invocând că și-au realizat dreptul la acțiune în limita termenului de prescripție nefiind, astfel, necesară repunerea acțiunii în termen.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 14 septembrie 2017, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Audit Real”, Placinta Irina și Usatîi Serghei.

S-a anulat decizia Consiliului de supraveghere a activității de audit de pe lângă Ministerul Finanțelor nr. 02 din 11 martie 2016 ca fiind emisă cu încălcarea procedurii stabilite.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, a fost respins apelul declarat de avocatul Coban Igor în interesele Consiliului pentru Supravegherea Activității de Audit de pe lângă Ministerul Finanțelor și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 14 septembrie 2017.

La 01 martie 2018, Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit de pe lângă Ministerul Finanțelor, prin intermediul avocatului Coban Igor a depus cerere de recurs solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 14 septembrie 2017, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, în partea admiterii acțiunii instanța de apel și instanța de fond au aplicat și interpretat eronat legea, deoarece nu poate fi anulată decizia Consiliului de supraveghere a activității de audit de pe lângă Ministerul

Finanțelor nr. 02 din 11 martie 2016 atîta timp cît Actul de control este în vigoare și nu a fost dispusă anularea acestuia. Respectiv la examinarea cerinței de anulare a actului administrativ, instanța de apel nu a aplicat legea care urma a fi aplicată.

Examinînd admisibilitatea recursului declarat de avocatul Coban Igor în interesele Consiliului pentru Supravegherea Activității de Audit de pe lîngă Ministerul Finanțelor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 21 martie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea cererii de recurs, intimații nu au depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit de pe lîngă Ministerul Finanțelor.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinînd temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit de pe lîngă Ministerul Finanțelor, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018 a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 31 ianuarie 2018 (vol. I, f.d.206). Cererea de recurs a fost depusă la data de 1 martie 2018 (vol. II, f.d.1).

Astfel, instanța de recurs constată că Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit de pe lîngă Ministerul Finanțelor s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit de pe lângă Ministerul Finanțelor în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de

totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit de pe lângă Ministerul Finanțelor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit de pe lângă Ministerul Finanțelor, prin intermediul avocatului Coban Igor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu